

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 5. De Virtute Observantiæ erga superiores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

Denique, pro bono usu virtutis hujus respectu Patris & Matris observandum, hanc virtutem subordinari virtuti Religionis, ac proinde parentes amari propter cultum Pietatis ipsis debitum; sed multo magis propter cultum excellentioris Pietatis & obligationem Deo debitum. Unde amari debent in ordine & respectu ad primum Patrem, qui est Deus: in quantum hi derivantur ab illo, & in quantum primus nos est Deus ita vult & præcipit: recognoscendo & contemplando in Patre terreno nostrum Patrem caelestem, qui est Deus, & convertendo amorem carnalem parentum nostrorum, Patris & Matris, in amorem spirituales eorumdem.

CAP. V.

De Virtute Observantiae erga Superiores.

2.2 q.102. 1. **N**atura & officium hujus virtutis est, inclinari adtribuendum honorem & reverentiam Superioribus debitam. Solum quia ipsi sunt Superiores, qui actu nos gubernant, vel possunt gubernare & regere. Unde virtus Observantiae distinguitur à virtute Pietatis quia hæc honorat parentes, in quantum sunt principia essendi & gubernandi; Observantia reveretur Superioribus solum, in quantum sunt principia gubernandi. Ratio est, quia gubernare, secundum S. Thomam, est movere in debitum finem: & quemadmodum id, quod movetur, certam quandam habet superioritatem & excellentiam respectu ejus, quod movetur; ita ex hoc convincit, ut ei exhibeatur honor & reverentia.

2. Tres sunt hujus virtutis actus. Primus est Honor, qui debetur Superioribus. Est autem honor testificatio virtutis: testimonium, inquam, quod aliquo actu externo refertur de virtute Superioris, & si testimonium hoc solum redditur verbis, vocatur Laus. Præterea Honorem præcedit Reverentia, tanquam causa qua

ma et Reverentiâ, quam deferimus Superiori, pro-
 ceptatur illius honoratio, & consequitur Gloria, tan-
 quam effectus; nam ex honoratione clara personæ ho-
 noris nascitur notitia, dicta Gloriâ. Secundus actus
 est Timor, quem tenemus exhibere Superioribus, pro-
 portione potentiam, quam habent, nos castigandi & corri-
 piendi. Tertius est Obedientia, quæ in eisdem præstare
 debemus, juxta præceptum Apostoli: *Obedite Prae-* *Heb. 13.*
positis vobis. Hinc actibus obligati sumus honorare
 quantum Superiores nostros actu nos gubernantes;
 quantum etiam omnes illos, qui ratione aliqua, seu
 officio, seu dignitate, vel officii nos præcedunt, se-
 cundum mandatum Apostoli: *Honore invicem præ-* *Rom. c. 12.*
mutatis.

Proportio modi exercendi hanc virtutem adver-
 tum, quod, sicut excellentia creata, cum sit certa
 gradum participatio excellentiæ Increate, ad hanc
 proportionaliter ordinatur; ita Reverentia, dignitati ter-
 minata debita, non debet in ea peristere & morari; sed
 ultra procedere, & ordinari ad Divinam: honorem &
 Reverentiam exhibendo personæ virtuosæ, & in dignitate
 constitutæ, non propter seipsam ultimam, sed
 propter Deum, & in quantum representat
 Dignitatem Divinam. Eodem motivo etiam exhibe-
 re debemus Reverentiam debitam hominibus titulo
 honorariis. Unde, quemadmodum triplex datur spe-
 cies Reverentiæ & Adorationis: nempe Dulciæ, Hyper-
 bolicæ & Latriæ; ita triplex datur excellentia, magna,
 minor & summa: & una ad alteram ordinanda est;
 adeoque honorandi sunt Sancti, & Regina Sancto-
 rum propter Sanctum Sanctorum: & Sanctitas
 creata honorari debet propter Sancti-
 tatem Increatam.

M 2

CAP.